

UN PROJECTE DE LLEI INTERESSANT

Els doctors Queyrat i Pfeiffer han presentat a la Comissió de Profilaxi de la Cambra Francesa un projecte de llei que té per objecte la repressió del xerrairisme en relació amb les malalties venèries. El projecte ha estat admès per l'esmentada Comissió amb data del 20 de juliol darrer.

En el preàmbul del dit projecte s'exposen els motius que fan necessària la repressió del xerrairisme mèdic i farmacèutic en les malalties venèries, com complements dels projectes de "contagi de malalties venèries" (adoptat en 17 de desembre de 1927) i de "prostitució i profilaxi" de les mateixes malalties (aprovat en primer d'abril de 1925).

Copiem del preàmbul els següents paràgrafs que parlen dels perjudicis que causa el xerrairisme, prometent tractaments ràpids i enganyosos de les malalties a què es refereix el projecte de llei:

"El xerrairisme, sempre perillós i immoral, és particularment terrible en matèries de malalties venèries. No hi ha pas cap altre domini, on sigui més necessària la protecció dels malalts contra les promeses mentideres de tractaments ràpids i definitius.

"El xerrairisme mèdic o farmacèutic pot ésser definit com l'*explotació de la credulitat pública en quant afecta el tractament de les malalties*. S'exerceix per l'anunci d'un tractament que pot disfressar-se en les formes més diverses: avisos, anuncis inserits en diaris o publicacions periòdiques, escrits, impresos, prospectes, dibuixos, cançons, segells, imatges cinematogràfiques, cartells, etiquetes, etc. Les seves insercions en els diaris o publicacions han prè en aquests darrers temps una extensió considerable i són l'objecte d'un comerç molt lucratiu. Es fan insercions en quasi tots els grans diaris i en la majoria de setmanaris dits festius. La llur redacció varia; n'hi ha que designen amb llurs noms les malalties de què es tracta, titulant-les "sífilis, blenorragia, malalties especials"; d'altres els hi donen una apel·lació més discreta, "ronyó, bufeta, afeccions de la sang"; i d'altres, finalment, estan redactats així: "El que tothom ha de saber, curació de les malalties contagioses".

"Aquests són els mitjans més sovint emprats, però n'hi ha d'altres menys estesos, però també nocius.

"Hem enumerat els que s'empen més sovint i hom pot imaginar-se'n d'altres. La publicitat moderna no ha arribat fins a illuminar la torre Eiffel, i cobrir el cel d'inscripcions?

"La legislació actual no reprimeix el xerrairisme. S'ha assajat d'aplicar els textos existents i de colpir els xarlatans, però els sistemes proposats són insuficients i no permeten assolir el fi proposat."

El preàmbul esmenta després les lleis existents, com la de 2 d'agost de 1882, modificada el 7 d'abril de 1908, que castiga tot delictes contra els bons costums, referint-se a fets semblants als que exposen els ponents.

Mancant un criteri comú que reuneixi l'ultratge als bons costums i el xerrairisme, i per bé que els reclams dels xarlatans siguin immorals, no constitueixen pròpiament un atac a aquells, és difícil aplicar les dites lleis en els dos casos.

Els autors del projecte no creuen que la revelació de les malalties venèries i dels accidents sovint ignorats que produeixen, sigui un ultratge als bons costums, ans bé la publicitat és desitjable i profitosa; el que pot tirar-se en cara a la publicitat és d'induir a l'error els que estan atacats del mal, desviant-los de llur curació i fer-los incurables. En realitat, es tracta més d'un delictes contra la salut que d'un agravi als bons costums.

Entre les dues sèries de fets no hi ha més que semblança aparent; els uns són especialment d'ordre psicològic i els altres d'ordre físic.

Contra els danys del xarlatanisme s'han volgut aplicar les lleis contra els remeis secrets. Aquestes lleis, datant de més d'un segle, estan en desús. A més, els tribunals aprecien que els remeis no són secrets quan es conformen a una medicació del Codi o són lleugerament diferents respectant l'essència de la fórmula. Per tant, no és possible l'aplicació de les lleis esmentades.

Els doctors Queyrat i Pfeiffer citen com a precedents l'existència del delictes de xarlatanisme en qüestió de malalties venèries en dret anglès i alemany, comentant la llei anglesa de 24 de març de 1917 (que prohibeix el tractament per altres persones que els metges; organitza el control del despatx de remeis contra aquestes ma-